

Magdalena Aulina, camí dels altars

▶ El dia 9 del passat febrer, el cardenal Lluís Martínez Sistach va presidir la sessió de clausura del procés per a la causa de beatificació de Magdalena Aulina Saurina (Banyoles, 1897 - Barcelona, 1956), fundadora de l'Institut Secular d'Operàries Parroquials. L'acte va celebrar-se a la

capella de la casa central de l'Institut (pg. Torras i Bages 5-7, Barcelona). El procés diocesà per a la beatificació es va iniciar l'any 2006 i ara ha estat enviat a Roma. Magdalena Aulina fou una pionera en la creació dels instituts seculars, formats per persones seglars consagrades a Déu. En la foto, d'esquerra a dreta, Mn. Joan Pujol, Mons. Carles Soler Perdigo, bisbe emèrit de Girona, el cardenal Martínez Sistach, el P. Ramon Domènech, OFM, la Sra. Chiara Rostagno i el P. Josep M. Blanquet, SF, postulant de la causa.

GLOSSA

Seguirà pregant per nosaltres

La notícia de la renúncia del Sant Pare Benet XVI m'arribà per telèfon. Amb el record de fons del dia de la dedicació de l'avui basílica de la Sagrada Família, la primera impressió fou de sorpresa, pensant que havia de comprovar-ho. No calgué: una segona trucada, un correu... la notícia era certa. Em vaig aturar un moment. Una nova sorpresa d'aquest Sant Pare, que acull amb mirada serena i amable i amb actitud atenta. Una sorpresa, aquesta, motivada per una resposta humil, honrada, ponderant el desig de servir i les possibilitats de les pròpies forces. Una renúncia meditada, pregada i raonada. Exemple de fe de qui sap que l'Església i ell mateix estan en mans de Déu des de sempre i per sempre. Una resposta d'amor a l'Església i als fidels que ennobleix la seva figura.

Un gest com aquest és molt personal. Sempre, però, esdevé referent per l'itinerari que l'hi ha portat, pel context en què s'ha produït... per com el mateix Sant Pare ens l'ha explicat i raonat. Sorprenen la llibertat d'esperit, la humilitat i la co-

herència personal. Darrere queda, també, la tasca desenvolupada des de la dimensió intel·lectual i des de la dimensió social. Una tasca il·luminada pel seu pensament clar i rigorós.

Superada la sorpresa, la renúncia és una ocasió per pregar per Benet XVI —tot donant gràcies a Déu— i per demanar la seva llum i el seu guiatge sobre els que elegiran el nou successor de Pere. «Jo et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església, i les forces del reialme de la mort no la podran dominar» (Mt 16,17-18). Que la força de l'Esperit els il·lumini i els doni encert en la seva elecció. L'acollirem i estimarem com a enviat del Senyor per pasturar el seu ramat amb el seu mestratge. «Li pregunta: Simó, fill de Joan, m'estimes? Ell li respon: Sí, Senyor, tu saps que t'estimo. Jesús li diu: Pastura les meves ovelles» (Jn 21,16). Sabrem, també, que, des del silenci i el recolliment, Benet XVI segueix pregant per nosaltres. Fins que Déu vulgui.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

L'Església i la situació de seu vacant

En l'Església està previst què cal fer quan el Papa mor o renuncia. Passats uns dies de l'inici de la seu vacant, se celebra el conclave que reuneix els cardenals que tinguin menys de vuitanta anys per tal que, mitjançant l'escrutini, elegeixin el nou Sant Pare. La funció de l'elecció del Sant Pare és una responsabilitat molt gran i es demana als cardenals electors que ho facin cercant en consciència el que consideren que Déu vol per al millor bé de tota l'Església estesa d'Orient a Occident.

En el conclave els cardenals hem d'escollir el bisbe de Roma i successor de sant Pere. El Sant Pare succeeix l'Apòstol Pere en la seu de Roma i ha de fer un servei a tota l'Església. En expressió de sant Ignasi d'Antioquia, aquest servei consisteix en «el primat en la càtedra de Pere que presideix l'assemblea de l'amor que és l'Església». Aquesta expressió ignasiana fou incorporada pel Concili Vaticà II en els documents sobre l'Església i sobre les missions.

El Papa succeeix l'apòstol Pere, que a Cesarea de Felip, a la pregunta de Jesús dirigida al grup dels dotze apòstols sobre qui deien que era ell, respongué: «Vós sou el Messies, el Fill de Déu viu». Resposta que merescu aquestes paraules del Mestre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel». I Jesús li confià aquest encàrrec: «I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra quedarà deslligat al cel».

▶ aquesta imatge parla
Els cardenals reunits en el conclave a la Capella Sixtina contemplaran l'absis amb el fresc del Judici Final de Miquel Àngel

Aquest servei importantíssim del successor de sant Pere ha d'involucrar a tots els membres de l'Església, que han de participar en els treballs del conclave amb la seva pregària constant tot demanant a l'Esperit Sant que il·lumini el treball dels cardenals electors per tal d'escollir, després del gran do del papa Benet XVI, un nou Sant Pare segons el cor de Déu, un pastor que ens guii al coneixement de Crist i al seu amor.

El treball que farem els cardenals en el si del conclave i reunits en la Capella Sixtina contemplant l'absis del fresc del Judici Final de Miquel Àngel, la pregària de tots els membres del poble de Déu i l'assistència de l'Esperit Sant, ànima de l'Església, faran possible una *fumata blanca* del nou Papa per a l'Església i el món d'avui.

Amb motiu de l'Any de la Fe, l'arxidiòcesi de Barcelona organitza un pelegrinatge a Roma per Pentecosta (18-21 maig) per participar en el pontifical presidit pel nou Sant Pare.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

ISABEL PERA

Pelegrinatge ignasià

Els dies 22 i 23 els jesuïtes de Catalunya convoquen un nou pelegrinatge de Montserrat a Manresa, perquè els joves puguin fer el darrer tram del Camí ignasià, repetint l'experiència d'Ignasi de Loiola l'any 1522. Reviure aquest temps pot ajudar, segons l'organitzador David Guindulain (dguindulain@gmail.com/669 485 781), «aquells que s'enfronten a decisions importants per a la seva vida». La Isabel Pera fa tres anys que el realitza.

Què significa per a tu aquest pelegrinatge?

Trobada, pregària, pau, il·lusió, natura, alegria i aturar-me per prendre consciència del moment —inici de la primavera i de la Setmana Santa. És una experiència que intento repetir per moltes raons: la vetlla —moment de pregària personal i trobada amb Déu—, el contacte amb la natura...

En què t'enforteix espiritualment?

Un el comença d'una manera i l'acaba renovat, amb un nou impuls vital. En arribar a Montserrat regna un silenci que ajuda a trobar el silenci que també existeix dins nostre, amagat. La vetlla del divendres et connecta amb tu, amb els altres i amb Déu d'una manera molt especial. Recomano aquesta experiència perquè és un seguit de moments únics que són un autèntic regal.

Per què ajuda a afrontar decisions de la vida?

El pelegrinatge reviu les passes de sant Ignasi i també l'evolució personal que va fer al llarg del recorregut: com va saber despullar-se d'allò extern i superficial per trobar allò més autèntic en ell mateix, la seva vocació vital i allò que la vida esperava d'ell. Reviure aquest camí pot ajudar a afrontar decisions de la pròpia vida des d'un nou angle, més essencial i lúcid.

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Què és peculiar de l'Evangeli de Joan. Notes per a llegir bé el quart evangeli

Hi ha Revelació de Déu quan alguna realitat que podem qualificar com a *Paraula* de Déu es fa present als homes que la poden reconèixer. Joan ho explicita conscientment:

a) Ho explicita en el Pròleg: «El Logos s'ha fet *sarx*»: carn, home.

b) Ho expliciten les frases que comencen amb «jo sóc»: jo sóc la Llum; jo sóc el Pa de Vida; Jo sóc la Porta; Jo sóc el Bon Pastor; Jo sóc el Camí, la Veritat i la Vida; Jo sóc la Resurrecció i la Vida; Jo sóc. Es refereixen a la relació de Déu amb nosaltres. Tenen a veure amb el doble moviment de descens i d'ascens propi de l'Encarnació i de l'Elevació del Fill de l'home.

c) Les respostes de Jesús, tant «als jueus» com a persones concretes són respostes elevades, que sembla que vinguin d'un nivell més elevat que el llenguatge dels seus interlocutors. Vol indicar que «vosaltres sou d'aquí baix, mentre que jo sóc de Dalt». Nosaltres som del món mentre que Ell és del Pare.

d) Aquí rau la font del simbolisme del quart evangeli: les coses visibles que preocupen al cec que vol la vista dels ulls de la cara, o a la samaritana que vol l'aigua del pou, o al paralític que vol moure's amb agilitat, són símbol de les coses invisibles que apareixen com a dons gratuïts de Déu. L'home mateix és símbol i imatge de Déu. Hi ha una mediació important: Crist, ja que «qui m'ha vist a mi, ha vist el Pare».

Dr. Josep M. Rovira Beloso

(Déu fa créixer les persones, Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

«Para no sentirse nunca humillado»

Albert Schweitzer, filòsofo, teòlego, médico, fundador del Hospital Misión de Lamborene (Gabón) y premio Nobel de la Paz, afirmaba: —«¡Librenos Dios! ¡Qué peligro! El hombre reina sobre la naturaleza antes de haber aprendido a reinar sobre sí mismo»: el amor propio.

Desde antiguo se ha *preparado* a los elefantes para que, en plena batalla, sepan *aguantar el dolor* que les producen las flechas y las lanzas venidas del enemigo clavadas en sus carnes...

Así nosotros deberíamos aprender a soportar y aguantar las palabras, las injurias, los hechos que *hieren* nuestra sensibilidad —el amor propio— siguiendo el ejemplo de Jesús escarnecido, humillado, crucificado.

No hay otro camino: «Por la cruz a la luz». ¡Aunque nos duela! Después obtendremos el contento interior y más unión con Jesús.

No tengamos complejo de víctima. Por el contrario: —«Seamos fuertes espiritualmente. Nadie podrá herirnos.»

—«Seamos nobles interiormente. Nada ni nadie podrá ofendernos.»

—«Seamos valientes —humildes. Entonces hará falta una gran cruz para crucificarnos. No obstante, sabremos sonreír y perdonar.»

El P. Saint-Mars enseña: «Solamente el humilde, el que intenta imitar y seguir a Jesús sufriente, es quien «no se siente nunca humillado»».

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Nodrir la fe

La vida cristiana, viscuda plenament, viscuda amb aquella fidelitat a Déu que vam prometre en rebre el baptisme, sovint esdevé un noble combat per guardar intacta la puresa de la fe. Això, que és veritat, ens pot fer pensar que la fe és una realitat espiritual que es manté sense canvis, sempre igual, tal com fou rebuda.

Però hi ha un altre aspecte, amb relació a la fe, que no podem negligir: hem de fer el possible per fer rendir la nostra fe, per fer-la créixer. Perquè com més ferma tingui la nostra fe, amb més intensa fidelitat es reflectirà en nosaltres que Crist és la nostra vida, que nosaltres no vivim sinó de Crist mateix.

Per aconseguir això, tenim dues maneres de fer. Una és demanar-ho a nostre Senyor, perquè ell augmenti la nostra fe. Amb una pregària molt senzilla i clara, curta i rasa, gairebé com un crit ofegat que només pugui escoltar qui l'ha d'escoltar, els apòstols demanen: «Senyor, augmenteu la nostra fe» (Lc 17,5).

I Jesús no els diu que no els augmentarà la fe. Però tampoc els diu que sí. Els compara la fe amb un petit gra de mostassa (Lc 17,6). En un altre moment ja els havia comparat el Regne de Déu amb un gra de mostassa, un gra molt petit, però que un cop plantat i ben regat arriba a créixer qui-sap-lo (cf. Mt 13,31-34).

És com si els digués (segona manera de fer): «Jo us ajudaré, sí, us donaré la fe, però vosaltres planteu-la i regueu-la perquè creixi. Planteu-la, fent que les seves arrels s'abeurin en el riu de la gràcia, en el riu de la gràcia dels sagraments» (cf. Sl 1,3).

Així, la fe ens portarà a penetrar fins al cor dels sagraments; i la vida sacramental farà que augmenti i s'enforteixi la nostra fe. Aleshores, la nostra vida i la nostra fe creixeran agermanades.

Josep Urdeix

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

10. ✠ Diumenge IV de Quaresma [(lit. hores: 4a setm.): ■ Js 5,9a.10-12 / Sl 33 / 2Co 5,17-21 / Lc 15,1-3.11-32; o bé (del cicle A): 1Sa 16,1b. 6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jn 9,1-41 (o més breu: 9,1.6-9.13-17.34-38)]. Sant Simplicí, papa (468-483).

11. Dilluns [■ Is 65,17-21 / Sl 29 / Jn 4,43-54. (Qualsevol fèria d'aquesta setmana es poden fer les lectures següents: Mi 7,7-9 / Sl 26 / Jn 9,1-41)]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859).

12. Dimarts [■ Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jn 5,1-3a.5-16]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295).

13. Dimecres [■ Is 49,8-15 / Sl 144 / Jn 5,17-30]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova.

14. Dijous [■ Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jn 5,31-47]. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica.

15. Divendres [■ Sv 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jn 7,1-2.10.14.25-30]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica.

16. Dissabte [■ Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jn 7,40-53]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999).

DIUMENGE IV DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre de Josuè (Js 5,9a.10-12)

En aquells dies, el Senyor digué a Josuè: «Avui us he alliberat de la ignomínia d'Egipte». Llavors els israelites acamparen a Galgala, a la plana de Jericó, i van celebrar-hi la festa de Pasqua, al vespre del dia catorze del mes. L'endemà de la Pasqua, des del matí, menjaren productes del país, pa sense llevat i gra torrat. Des d'aquell dia, que van menjar els productes del país, no caigué més el manà. Els israelites, no tenint ja manà, menjaren de les collites del país de Canaan durant aquell any.

▶ Salm responsorial (33)

R. *Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R. Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, / exalceu plegats el seu nom. / He demanat al Senyor que em guiés: ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum, / i no haureu d'abaixar els ulls, avergonyits. / Quan els pobres invoquen el Senyor, / els escolta i els salva del perill. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,17-21)

Germans, aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou. I tot això és obra de Déu, que ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de reconciliació. Perquè Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no retraient-li més les culpes, i a nosaltres ens ha encomanat que portéssim el missatge de la reconciliació. Per tant, nosaltres fem d'ambaixadors de Crist, i és com si Déu mateix us exhortés a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu. Déu va tractar com a pecador aquell que no havia experimentat el pecat, perquè en ell nosaltres poguéssim ser justos segons la justícia de Déu.

▶ Evangeli segons sant Lluc (Lc 15,1-3.11-32)

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells». Jesús els proposà aquesta paràbola: «Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare: "Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca". Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el més jove arrebegà tot el que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà els seus béns portant una vida dissoluta. Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors reflexionà dintre seu: "Quants treballadors del meu pare tenen pa de sobres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors". I se n'anà a trobar el seu pare.

Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu". Però el pare digué als criats: "Porteu de pressa el vestit millor i vestiu-lo, poseu-li un anell i calçat, porteu el vedell gras per celebrar-ho, mateu-lo i mengem, perquè aquest fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem trobat". I es posaren a celebrar-ho.

Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a casa sentí músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: "Ha tornat el teu germà. El teu pare, content d'haver-lo recobrat en bona salut, ha fet matar el vedell gras". El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors sortí el pare i el pregava. Però ell li respongué: "He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics, i ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, ¿fàs matar el vedell gras?". El pare li contestà: "Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que jo tinc és teu. Però ara hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem trobat".»

▶ Lectura del libro de Josué (Jo 5,9a.10-12)

En aquellos días, el Señor dijo a Josué: «Hoy os he despojado del oprobio de Egipto.» Los israelitas acamparon en Guilgal y celebraron la Pascua al atardecer del día catorce del mes, en la estepa de Jericó. El día siguiente a la Pascua, ese mismo día, comieron del fruto de la tierra: panes ázimos y espigas fritas. Cuando comenzaron a comer del fruto de la tierra, cesó el maná. Los israelitas ya no tuvieron maná, sino que aquel año comieron de la cosecha de la tierra de Canaán.

▶ Salmo responsorial (33)

R. *Gustad y ved que bueno es el Señor.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchen y se alegren. R. Proclamad conmigo la grandeza del Señor, / ensalcemos juntos su nombre. / Yo consulté al Señor, y me respondió, / me libró de todas mis ansias. R.

Contempladlo, y quedaréis radiantes, / vuestro rostro no se avergonzará. / Si el afligido invoca al Señor, él lo escucha / y lo salva de sus angustias. R.

El retorn del fill pròdig. Pintura de Murillo, National Gallery (Washington)

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 5,17-21)

Hermanos: El que es de Cristo es una criatura nueva. Lo antiguo ha pasado, lo nuevo ha comenzado. Todo esto viene de Dios, que por medio de Cristo nos reconcilió consigo y nos encargó el ministerio de la reconciliación. Es decir, Dios mismo estaba en Cristo reconciliando al mundo consigo, sin pedirle cuentas de sus pecados, y a nosotros nos ha confiado la palabra de la reconciliación. Por eso, nosotros actuamos como enviados de Cristo, y es como si Dios mismo os exhortara por nuestro medio. En nombre de Cristo os pedimos que os reconciliéis con Dios. Al que no había pecado Dios lo hizo expiación por nuestro pecado, para que nosotros, unidos a él, recibamos la justificación de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 15,1-3.11-32)

En aquel tiempo, solían acercarse a Jesús los publicanos y los pecadores a escucharle. Y los fariseos y los escribas murmuraban entre ellos: «Ese acoge a los pecadores y come con ellos.» Jesús les dijo esta parábola: «Un hombre tenía dos hijos; el menor de ellos dijo a su padre: "Padre, dame la parte que me toca de la fortuna." El Padre les repartió los bienes. No muchos días después, el hijo menor, juntando todo lo suyo, emigró a un país lejano, y allí derrochó su fortuna viviendo perdidamente. Cuando lo había gastado todo, vino por aquella tierra un hambre terrible, y empezó él a pasar necesidad. Fue entonces y tanto le insistió a un habitante de aquel país que lo mandó a sus campos a guardar cerdos. Le entraban ganas de llenarse el estómago de las algarrobas que comían los cerdos; y nadie le daba de comer. Recapacitando entonces, se dijo: "Cuántos jornaleros de mi padre tienen abundancia de pan, mientras yo aquí me muero de hambre. Me pondré en camino adonde está mi padre, y le diré: Padre, he pecado contra el cielo y contra ti; ya no merezco llamarme hijo tuyo: trátame como a uno de tus jornaleros."»

Se puso en camino adonde estaba su padre; cuando todavía estaba lejos, su padre lo vio y se conmovió; y, echando a correr, se le echó al cuello y se puso a besarlo. Su hijo le dijo: "Padre, he pecado contra el cielo y contra ti; ya no merezco llamarme hijo tuyo." Pero el padre dijo a sus criados: "Sacad en seguida el mejor traje y vestido; ponede un anillo en la mano y sandalias en los pies; traed el ternero cebado y matadlo; celebremos un banquete, porque este hijo mío estaba muerto y ha revivido; estaba perdido, y lo hemos encontrado." Y empezaron el banquete.

Su hijo mayor estaba en el campo. Cuando al volver se acercaba a la casa, oyó la música y el baile, y llamando a uno de los mozos le preguntó qué pasaba. Este le contestó: "Ha vuelto tu hermano; y tu padre ha matado el ternero cebado, porque lo ha recobrado con salud." Él se indignó y se negaba a entrar; pero su padre salió e intentaba persuadirlo. Y él replicó a su padre: "Mira: en tantos años como te sirvo, sin desobedecer nunca una orden tuya, a mí nunca me has dado un cabrito para tener un banquete con mis amigos; y cuando ha venido ese hijo tuyo que se ha comido tus bienes con malas mujeres, le matas el ternero cebado." El padre le dijo: "Hijo, tú siempre estás conmigo, y todo lo mío es tuyo: deberías alegrarte, porque este hermano tuyo estaba muerto y ha revivido; estaba perdido, y lo hemos encontrado."»

COMENTARI

Pare, he pecat contra tu

Tot el capítol 15è de l'evangeli de Lluc està centrat en la misericòrdia de Déu envers els pecadors, i ho fa amb tres paràboles: l'ovella perduda, la moneda perduda i el fill perdut. En la lectura evangèlica d'aquest diumenge només apareix la introducció al capítol i la darrera de les paràboles.

La introducció ens presenta Jesús envoltat, d'una banda, de cobradors d'impostos i d'altres pecadors i, de l'altra, de fariseus i de mestres de la Llei. Els primers s'acosten a Jesús per escoltar-lo, els segons per criticar la seva conducta d'acostament als pecadors.

Jesús els proposa una paràbola on apareixen tres personatges, un pare i els seus dos fills, que represen-

ten, cadascun d'ells, una personalitat real: els pecadors, els mestres de la Llei, i Jesús mateix.

Els dos fills són dolents, cadascú a la seva manera. El fill petit, perquè s'aparta del pare i malgasta una bona part del patrimoni familiar, amb una clara actitud d'irresponsabilitat. El fill gran perquè, tot i mantenint-se prop del pare, menysprea el seu germà petit i no vol compartir ni festa ni sostre amb ell. Tots dos tenen el cor malaltís. Una diferència cabdal, però, els diferencia. Mentre que el fill petit és capaç, mogut per l'estómac buit, d'adonar-se de la situació que viu, el gran és incapaç de fer-ho per la seva autosuficiència.

El pare és el personatge central. Primer de tot transigeix amb les reclamacions del petit i el deixa fer,

però després, quan veu que retorna, es commou, surt a trobar-lo i el refà en la dignitat de fill i hereu. Però també ha de sortir a trobar el germà gran que no vol entrar a casa i el mou a reflexionar.

La misericòrdia del pare de la paràbola trenca els esquemes de l'obrar humà; difícilment nosaltres faríem com ell fa. Per això és imatge de Déu, Pare misericordiós, disposat a sortir a trobar tothom, perquè tots som pecadors i necessitats del perdó gratuït de Déu. És una invitació a celebrar el sagrament de la Reconciliació i a posar la nostra vida de pecadors en mans del nostre Pare del cel, ric en perdó.

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

RECTIFICACIÓ

En el Full del 3 de març, en la informació sobre el pelegrinatge de la diòcesi a Roma (1a pàgina), les adreces electròniques correctes són: inscripcions: info@clubmes.cat i organització tècnica: info@ruth-travel.es.

ACTES I CONFERÈNCIES

Adoració nocturna a la cripta de la Sagrada Família. Dijous 14 de març (20.15-24 h). Inscripció torns: t. 662 198 630 (Juan Ribas) o www.sagradafamiliadora.com.

XIX Cicle de Música per la solidaritat. Coral dels Transports Municipals de Barcelona, dir. X. Dolç. Obres de: W.A. Mozart, G. Verdi, G. Puccini, H. Arlen, B. Capo, C. Portillo de la Luz, J. M. Serrat, E. Piaf, Ll. Badosa, H. Villalobos, R. Chapí i R. M. Valls. Dia 16/3 (19 h), a la Pquia. de la M. D. de Núria (c/ Bon Pastor, 7-9). Aportació solidària: 6 €. Organitza: Ass. per l'altre cor cremat de Barcelona-Ajut al 4t Món.

Cafè teològic a la Pquia. Puríssima Concepció (Roger de Llúria, 70).

Dia del seminari 2013

●) aquesta imatge parla

El dia del seminari d'enguany es duu a terme sota el lema «Sé de qui m'he fiat», motivat clarament per la celebració de l'Any de la Fe. Tot cristià sap que s'ha fiat de Jesucrist, que no falla mai. El qui se sent cridat a ser sacerdot i, per això demana d'entrar al seminari, és algú que sap que es pot fiar totalment del qui l'ha cridat i que és Ell mateix qui l'ajudarà en tot moment a arribar a la seva fita.

Us convidem a viure intensament el Dia del Seminari, aquesta jornada tan significativa per a l'Església diocesana. L'element central és el que es porta a terme a les parròquies i centres eclesials amb la pregària i la col·laboració econòmica per fer possible que arribin a bon port totes les vocacions al ministeri ordenat.

Us convidem també a participar en la Missa a la Basílica de la Sagrada Família el diumenge 17 de març, a les 5 de la tarda, per celebrar Sant Josep, patró del Seminari i inspirador de la Basílica de la Sagrada Família, en la qual seran ordenats diaques al servei de l'Església diocesana els seminaristes Eduard Puig Casas i Josep Teixidó Cuenca.

Per participar en aquesta missa caldrà recollir prèviament les invitacions gratuïtes al mateix edifici del Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231), de l'11 al 15 de març, de 10 a 14 h i de 16 a 20 h.

Mn. Josep M. Turull

Rector del Seminari Conciliar de Barcelona

Dia 17/3 (19.30 h), «Jesús, home i Déu?», amb el Dr. Armand Puig.

Església de St. Gaietà-P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293). Dia 17/3 (18 h), concert solidari a favor dels menjadors infantils de Cali. Per a més informació: t. 617 572 889.

Festa de la M.D. de la Cinta. Dia 16/3 (11 h), a la Pquia. de Santa Maria del Pi. Durant l'ofertori les mares que esperen fills i les famílies que tenen nens els podran oferir a la Mare de Déu. Informació: t. 932 014 723.

BREUS

Nomenaments a la Tarraconense. Els bisbes catalans han confiat l'àmbit de la Catequesi (SIC) al bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sebastià Taltavull, i els Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS) al bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris. També han nomenat per tres anys Mn. Josep Baena, del bisbat de Terrassa, com a consiliari català del Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica (MIJAC).

Obertura d'un menjador social a Sant Adrià. Promogut per la Pquia.

ANY DE LA FE

de Sant Joan Baptista, amb l'especial col·laboració de la Sra. Montserrat Rovira, de la Gna. Amparo Martín de la Congregació de l'Amor de Déu i de l'empresa Carglass. Fou inaugurat pel cardenal Martínez Sistach el 25 de gener i està obert de dilluns a divendres, de 17 a 20 h.

EXERCICIS I RECESSOS

Recés de Quaresma al Monestir de Montserrat. Dia 16/3 (10-18 h), amb la possibilitat d'estar-s'hi tot el cap de setmana. Organitza: Moviment de Professors Catòlics de Barcelona. Informació: mpcb@ctv.es.

Fraternitat Sta. M. Resurrecció. Per a dones que han estat viudes prematurament. Dies 16 i 17/3, a l'hostatgeria de les benedictines (c/ Dolors Montserdà, 32). T. 933 397 151.

PALABRA Y VIDA

La Iglesia y la situación de *sede vacante*

En la Iglesia está prevista la manera de proceder cuando el Papa muere o renuncia. Pasados unos días desde el comienzo de la *sede vacante* se celebra el cónclave, que reúne a los cardenales que tienen menos de ochenta años para que, mediante el escrutinio de sus votos, elijan al nuevo Santo Padre. La función de elegir al Papa es una gran responsabilidad, y por esto se pide a los cardenales electores que lo hagan buscando en conciencia aquello que consideran que Dios quiere para el mejor bien de toda la Iglesia, extendida desde Oriente a Occidente.

En el cónclave, los cardenales hemos de escoger al obispo de Roma y sucesor de san Pedro. El Santo Padre sucede al apóstol Pedro en la sede de Roma y ha de realizar un gran servicio a toda la Iglesia. En expresión de san Ignacio de Antioquia, este servicio consiste en «el primado de la cátedra de Pedro que preside la asamblea de amor que es la Iglesia». Esta expresión ignaciana fue incorporada por

el Concilio Vaticano II en los documentos sobre la Iglesia y sobre las misiones.

El Papa sucede al apóstol Pedro, el cual en Cesarea de Filipo, a la pregunta de Jesús dirigida a los doce apóstoles sobre quién decían que era él, respondió: «Tú eres el Cristo, el Hijo de Dios vivo». Esta respuesta mereció las siguientes palabras del Maestro: «Bienaventurado eres Simón, hijo de Jonás, porque no te ha revelado esto la carne ni la sangre, sino mi Padre que está en los cielos». Y Jesús le confió este encargo: «Y ahora yo te digo que tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia y las puertas del Reino de la muerte no prevalecerán contra ella. A ti te daré las llaves del Reino de los Cielos, y lo que ates en la tierra quedará atado en los cielos, y lo que desates en la tierra quedará desatado en los cielos».

Este servicio importantísimo del sucesor de san Pedro ha de implicar a todos los miembros de la Iglesia, que están llamados a participar en los trabajos del cónclave con su constante

plegaria, pidiendo al Espíritu Santo que ilumine el trabajo de los cardenales electores para escoger, después del gran don que ha sido el papa Benedicto XVI, un nuevo Papa según el corazón de Dios, un pastor que nos guíe hacia el conocimiento de Cristo y su amor.

El trabajo que realizaremos los cardenales en el seno del cónclave, reunidos en la Capilla Sextina, contemplando en el ábside el fresco del Juicio Final, pintado por Miguel Ángel, con la oración de todos los miembros del Pueblo de Dios y la asistencia del Espíritu Santo, que es el alma de la Iglesia, harán posible la *fumata blanca* del nuevo Papa para la Iglesia y para el mundo de hoy.

Con motivo del Año de la Fe, la archidiócesis de Barcelona organiza una peregrinación a Roma en Pentecostés (del 18 al 21 de mayo) para participar en el pontifical presidido por el nuevo Santo Padre.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia